

EGYMÁSÉRT

a Piliscsabáért Egyesület Hírlevele 2006. július

Tartalom

Látogatás az olaszországi Cherascóban. A Piliscsabáért Egyesület szervezésében és finanszírozásával 61 fő utazott a testvérvárosba	1
Interjú László Erikával, a Piliscsabáért Egyesület új elnökével	3
Népszavazások Piliscsabán Két népszavazásra kerül sor Piliscsabán, az első szeptember 24-én a Magdolna-völgy leválsáról, a másikat – a Piliscsaba történelmi tájegységeinek megőrzéséről és továbbra is a faluhoz tartozásáról szólót – az önkormányzati választások napján tartják	4
Készülőben az új településfejlesztési koncepció	5
Vészhelyzet a szennyvíztelepen Tisztítatlanul ömlik a szennyvíz a Kenyérmezői patakba	6
„Egymást segítve lépést tartani” Tizenöt civil szervezet összefogásával magalakult a Pilis Vidéke Szövetség	6
Ügyészségi megrovás Hamis vád vétsége miatt megrovásban részesült a polgármester, négy képviselő, a szlovák kisebbségi önkormányzat elnöke és a cigány önkormányzat volt elnöke	7
Névtelen lejáratai kampány	7
Széthulló összefogás?	8

Pedagógusnapi köszöntő

Június 9-én a Piliscsabáért Egyesület képviselőcsoportja immáron harmadszor, virággal köszöntötte a piliscsabai pedagógusokat a pedagógusnap alkalmából. A Mezőgazdasági Szakközépiskola Nagytermében megtartott hangulatos megemlékezésen dr. Deli Árpád alpolgármester, a Piliscsabáért Egyesület elnökségi tagja mondott köszönetet a pedagógusok áldozatos munkájáért. Pusztai Erzsébet és tanítványa, Marosvári Dorka egy Mozart duót játszott a tiszteletükre

Az összetartozás boldogságának élménye Cherascóban

Érdeklődéssel figyelem a körülöttem lévő világot, az eszem a másként gondolkodókra jár, töprengem a kultúrák egymásmellettségén. Fáj, ha gyűlölködő hangot hallok, ha tehetetlen vagyok és önzést látok. Az ember él, szeret, dolgozik, rohan. Milyen jó, hogy itt Piliscsabán számtalan mód van arra, hogy meg-megálljunk, szívközelebe kerüljünk a művészetekkel, a civil szerveződésekkel, harmóniát és békességet teremtvén magunkban. Az a tapasztalatom, hogy számtalan közösség, magánvállalkozó, jó érzésű ember van településünkön, akik sajnos nem egymással, egymásra nyitottan, hanem egymás mellett élnek (vannak persze kivételek). Ez alapvetően nem baj, hiszen így is sok-sok értéket teremtenek mindannyiunk számára. A szintén jellemző pártviszályok, széthullott közösségek, a civakodó családok és a kettétört emberi kapcsolatok jól mutatják, hogy egyre kevesebben értenek az emberi egység megteremtésének művészetéhez.

Mindannyian tudatában vagyunk annak, hogy a tárgyak, amelyekkel együtt élünk nem idegenek számunkra, személyes kapcsolatunk van velük. Összetartozni valamivel örömforrás lehet számunkra. Azonban a valakihez való tartozás érzése közös boldogságot eredményez. Sokkal kevesebb kapcsolat futna zátonyra, ha jobban odafigyelnénk egymás életére, a közösség az egyénre és az egyén a közösségre.

A település életében én most a Piliscsabáért Egyesület meghívására vettem részt egy szép, hagyományörző programon a helyi szakközépiskola képviselőcsoportjában. A hónap elején ismét sor kerülhetett testvérvárosi kapcsolatunk ápolására az olaszországi Cherascó városával. A kapcsolatfelvétel és a programkialakítás során a Piliscsabáért Egyesület szívvel-lélekkel dolgozott, ők biztosították az útiköltséget, szervezték az élménydús programot stb. Olyan szép példája volt ez az út annak, hogy együtt lenni jó. Manek János polgármester úr úgy fogalmazott: „Jó volt piliscsabainak lenni Cherascóban”. Magam

nagy várakozással néztem az utazás elé. Szeretem az otthon melegét, de „nyugtalanít” az idegen világ. Bármilyen szépnek érzem a hazai tájat, szeretnék más földet is látni, vonz az ismeretlen. Most nem a komfort volt a fontos (bár abban sem szenvedtünk hiányt), hanem a cél. Nem arra készülődtem, hogy nagyokat egyek és igyak, nem vásárolni indultam, hanem élményt gyűjteni. A legfontosabb azonban mégis az volt, hogy megmutassunk valamit Piliscsaba értékeiből.

Június 1-jén Olaszországba indult egy gyerek- és felnőtt sereg: a HÉKA roma néptáncsoport (Horváth Katalin, Horváth Regina, Czidó Barbara, Csonka Georgina, Csonka Bettina, Berki Szimonetta, Vörös András, Giczei Barbara, Horváth József) és az őket kísérő Balogh Katesz művészeti vezető; az 5 éves fennállását ünneplő DÜBÖGŐ táncegyüttes (Laurinyecz Fanni, Laurinyecz Hanga, Szíjártó Klára, Takács Lili, Ujházy Anna, Dániel András, Gyarmati Nándor, Kenéz Attila, Mocsáry Vazul), művészeti vezetőjük, László Attila; az 1 éve alakult Ágas-Bogas népzenei együttes Ocskay Rita zenetanár vezetésével (Ujházy Márton, Huszthy Bálint); Ambrus Noémi textilművész; Bíró Sándor népi iparművész; Triznyai József csillárművész. A kapcsolatteremtésben, a tolmácsolásban Bene Fruzsina angol-olasz szakos és Náray Szabó Ágnes kommunikáció-olasz szakos egyetemi hallgatók segítettek a Pázmány Péter Katolikus Egyetemről. Közöttünk volt négy székely testvérünk Kézdiszázapatakról (Lukács Attila, György János, Csurulya József, Lemhényi László), valamint a helyi általános iskolák tanárai és a Charitas képviselője.

Megérkezésünket követően elfoglaltuk kitűnő szálláshelyünket. A rövid városnézés után a piliscsabai művészek komolyzenei koncertjére igyekeztünk, ami a cherascói városházán került megrendezésre. Zenekedvelő ember

vagyok, nem tudok komponálni, hangszeren játszani is alig, „csak” szeretem a zenét. Az itt fellépő művészeket most hallottam először – Pusztai Betty művésztanárt (cselló), Lisztes László operaénekest, Daphne Stieda művésztanárt (zongora), ifj. Bazsinka József tuba tanszakos hallgatót a Zeneakadémiáról. Ünneplőbe öltöztettem a szívem. Össze akartam szedni mindazt, ami szétszóródott bennem, a csendre vágytam és vártam a csodát. Áadtam magam a zene élvezetének. Megéreztem a finom érintéseket, a magasságot, a mélységet, az alázatot és a könnyörgéseket. Ti „csodateremtő” piliscsabai művészek! A fárasztó hétköznapok világából „olyan birodalomba vittetek bennünket, ahol már nincsenek kicsinyes, kuporgató, csigalassúsággal araszoló földi gondok, csak a Fénynek, a Léleknek, a Magasságnak tűzrózsái”. A cherascóiak is együtt tapsoltak velünk az előadók ajándékműsoráért. Köszönet érte.

Másnap ismerkedtünk a középkori kis várossal, majd szakmai találkozókra került sor, ahol megbeszéltük az együttműködés lehetőségeit. A városháza dísztermében

Cherasco város vezetői aláírtak egy együttműködési megállapodást a romániai Cséfa település képviselőivel. A ceremónia része volt a faültetés, ahová fűvös zenekar kísért bennünket. Közben Ambrus Noémi bársonykepeiből és textil-applikációiból, Bíró Sándor alkotásaiból és Triznyai József gyönyörű lámpáiból elkészült kiállításban velünk együtt gyönyörködhetnek a település lakói. A rengeteg anyag, festék, tárgy, képkkeret, minden megszelídült és a szépség szolgálatába szegődött. Azt barátaimtól tudom, hogy az anyag nem magától szelídül meg, hanem a művésztől, aki elkészíti az alkotásokat, aki láthatóvá teszi a láthatatlant. Este a főtéren hatalmas színpad várta az Ágas-Bogas népzenei együttest, a

A fotókat Triznyai József készítette

HÉKA és DÜBÖGŐ néptáncsoportot. „Sokféleképpen lehet beszélgetni. A test beszéde a tánc. Szó minden mozdulat. A táncban némán és sokatmondóan beszél a test. Egész lényed nevet a táncban vagy önmagát felejt el.” (Mácz I.1990.) Hát mi piliscsabaiai így beszéltük el, kik vagyunk, honnan jöttünk, hová tartunk. A zene „egymásba ölelte” az olaszokat, romákat és magyarokat. A boldogságot mindig holnapra várjuk, holnaputánra... Közben most élünk, most érzünk, most kell a szívnek örülni. Nem felejtettem el Mácz István üzenetét. Úgy kell élnünk, hogy ne gyötörjön a múltunk, ne aggalmaskodjunk a jövőnkön, éljük meg a most örömeit is, hogy emberi legyen az életünk.

Az Ágas-Bogas együttes, a roma és a magyar néptáncsoport méltóan képviselte szűkebb hazánkat, településünket. Mind a Ward Mária, mind a Jókai Mór helyi általános iskolák,

valamint a Mezőgazdasági és Erdészeti Szakképző Iskola büszkének lehetnek volt és jelenlegi diákjaikra, mint ahogy mi is azok voltunk.

A torinói kirándulás és a Garda-tó mély és szép emlékeket hagyott bennünk. Leginkább annak örültem, hogy megélhettem az összetartozás élményét, az emberi kapcsolatok szépségét. Láttam, hogyan tanította Pákó 9 évesen a felnőtt néptáncosainkat, és hogy ők mennyire nyitottak voltak a tudására. Örömmel letem Huszthy Bálint szavaiban: „Nem tudok zene nélkül élni”. Beszélgettem – a zene útján „Lélektől lélekig” – egy tehetséges tuba tanszacos hallgatóval, ifj. Bazsinka Józseffel. Az olaszországi út sikeres megszervezéséért útítársaim nevében is köszönetet mondok mindazoknak, akik elindították ezt a testvérvárosi kapcsolatot, külön köszönet Vargha Zsófiának, Groll Évának, Dienes Jenőnek és Dr. Deli Árpádnak. „A magányos ágot könnyű összetörni, de az egymáshoz kötött ágak erősek” (Ezsöl Ellák: Szeretet-hittan 1991).

Ocskayné Csízi Krisztina

Célom az emberek és közösségeik közelhozása

A Piliscsabáért Egyesület május 20-i közgyűlése a korábban titkári feladatokat ellátó László Erikát választotta meg elnöknek, a titkári teendők végzését pedig a továbbiakban Vargha Zsófiára bízta. Az új elnököt, László Erikát, aki négy év óta a Településfejlesztési és Környezetvédelmi bizottság tagja is, helyzetértékelésre kértük.

Mit tekint az egyesület fő céljának?

A Piliscsabáért Egyesület – mint megalakulása óta folyamatosan – továbbra is azokat az értékeket szeretné megvédeni, amelyek Piliscsaba különleges szépségét, természeti értékeit, kulturális örökségét alkotják. Az egyesületet hat évvel ezelőtt is ez a szándék hívta életre, ezért is csatlakoztam hozzá. Mint „betelepülő”, aki immáron 11 éve lakik Piliscsabán, azt tapasztaltam, hogy a piliscsabaiai nem igazán vannak tudatában annak, hogy milyen csodálatos és ritka szépségű helyen élnek, mert megszokták és nekik ez a természetes. Mi, akik ilyen vagy olyan okból hagytuk el az előző lakhelyünket, viszont azt szeretnénk, ha Piliscsaba megmaradna annak a ritka gyöngyszemnek, amelynek alig van párja Magyarországon. Azt gondolom, hogy ezért nagyon óvatosan kell a fejlesztésekkel bánni, mert – ha elszalad a ló – a településből könnyen válhat olyan kusza, széteső, az emberektől elidegenedett lakóhely halmaz, mint például Érd vagy Törökbálint, amelynek korábbi értékei szétmállottak az át gondolatlan fejlesztések súlya alatt. Ami itt Piliscsabán 1990 és 2001 között történt az nem településfejlesztés volt, hanem a különféle befektetői kívánságok szolgai teljesítése és ebből fakadóan a hagyományos, élhető faluszerkezet szétrombolása.

Mire gondol?

Arra, hogy egyetlen képzett településfejlesztési szakember sem merte volna papírra vetni, még kevésbé megvalósítani egyszerre öt, egymással semmiféle kapcsolattal nem rendelkező lakónegyed létrejöttét. Azért nem mondom lakóparkot, mert ezek a településrészek nem valódi lakóparkok. Azok ugyanis gazdasági egységként működnek, működtetik a lakóparkon belüli rendszert, biztosítják a közösségi területeket ellátó, karbantartó szolgáltatásokat (kertgondozás, úttisztítás, őrzés, uszoda, sportpálya karbantartás, stb.) és ezekért a lakók fizetnek. Piliscsabán egyetlen ilyen valódi lakópark sincs. A legközelebb ehhez a Magdolna-völgy áll, hiszen körülkerítették, sorompót is felszereltek, egyébiránt viszont a fenti feltételeknek nem felel meg. Azt gondolom, hogy ez a ket-tősség már a kezdetekben fennállt, és ma is fennáll, ez az oka mindazon feszültségeknek, amelyek az ott élőkben kialakultak a falu irányában. A befektetőkkel rosszul, a falu kárára megkötött szerződéseknek köszönhetően seregnyi, a mai napig megoldatlan, sok esetben csaknem megoldhatatlan jogi probléma sújtja ezeket a területeket.

Mondana erre példát?

A Garancstetőre vezető, irdatlan rossz állapotban lévő út például. Az eredeti befektető már régen eltűnt, az utat alvállalkozásban megépítő cég képviselője pedig arra hivatkozik, hogy tőle ilyen minőségű utat rendeltek meg. A garancia már rég lejárt, most legfeljebb szavatossági felelősséget lehet kikényszeríteni hosszas jogi procedúrával, amelynek egyébként kétes a kimenetele. De felhozhatom a Magdolna-völgyet is, ahol a befektető, a szerződésben vállalt kötelezettsége ellenére, nem adta át az utakat és a közműveket az önkormányzat tulajdonába. S hol van mára ez a befektető? A cégét felszámolták, folyik ellene az eljárás, amelynek ki

tudja mikor lesz vége és milyen eredménnyel. Mindezen átgondolatlan döntéseknek most a lakóparkokban élők isszák meg a levét. Pedig ők jobbat érdemelnek. A kialakult helyzetért nem ők a felelősök. Csak szenvedő alanyai annak. A falu egykori vezetése – a kezdeti, rövidke helytállást követően – hamarosan olyan irányt vett, amelynek eredménye a folyamatos vagyonszerzés, a falu elszegényedése, szerkezetének kedvezőtlen és mélyreható átalakulása lett. Az utolsó pillanatban vagyunk, hogy ezt megállítsuk.

Ezt hogyan képzelem?

Ennek csak a civil szféra tud megálljt parancsolni, de csak akkor, ha van összefogás és egyezség abban, hogy csak eddig és ne tovább. Ma Magyarországon az önkormányzatokra hihetetlen nyomás nehezedik a tőke részéről. Szeretik ezt „fejlesztésnek”, „beruházásnak” és egyéb pozitív értelmű cselekvéseknek feltüntetni, pedig az ingatlanfejlesztéseknek csak és kizárólag egyetlen célja van: a profitszerzés. Ezzel nincs is baj, hiszen ez a tőke természete. A baj akkor keletkezik, ha egy településen, mint például Piliscsabán, mindent áthat a profitszerzés szándéka, ráadásul a keletkező profit nem a közösség javát, épülését, fejlődését segíti elő, hanem kizárólag valaki vagy valakik zsebének dagadását szolgálja.

Az Önök egyesületéről viszont egyesek hangosan mondják, hogy vállalkozásellenes és nem akarja, hogy Piliscsaba fejlődjék.

Az, hogy a Piliscsabáért Egyesület vállalkozásellenes végeredményben csak egy szó, amit büntetlenül bárki kimondhat. De ezt bizonyítani is kellene. Az viszont igaz, hogy spekulációellenesek vagyunk. A befektetők, nevezhetjük őket spekulánsoknak is, pontosan tudják, hogy milyen erőt képviselnek a civil szervezetek. Éppen ezért törekszenek a lejáratásukra, a bomlasztásukra, az összeugratásukra. Az elmúlt négy évben a sereghajtók nagy erővel támadták a képviselőinket és igyekeztek keresztbe tenni azoknak a kezdeményezéseinknek, amelyekkel a falu értékeit akartuk megvédeni. Vezetőségi tagjainkat, képviselőinket a legképtelenebb vádakkal illették és illetik. Kiszúrták a gépkocsijaik gumijait, bezúrták az ablakaikat. A minapaz egyik elnökségi tagunkat halálosan megfenyegették. Az egyik írásomban szereplő népi mondás miatt engem rágalmozási perbe fogtak, de aztán visszaléptek, vélhetően, mert érezték, hogy az ügyük veszteségre áll. A sok betartás miatt majdnem négy évbe telt a szerkezeti terv módosítása, a helyi építési szabályzat megalkotása, amelyekkel kik ezért, mások meg azért húztak, halasztottak, abban a reményben, hogy még ezt, meg azt a területet is sikerül belterületté nyilváníttatni. De felemlíthetem a környezetvédelmi és természetvédelmi rendeletet is, amelyet még 2003 elején javasolt elfogadásra a környezetvédelmi bizottság, de a mai napig nem tűzték ismét napirendre. Elsüllyedt – sok más hasznos és fontos bizottsági határozattal együtt – a hivatal asztalfiókjában. Sorolhatnám napestig.

Mire mondtak nemet?

A belterületbe vonásokra minden esetben. Ennek oka az, hogy 1996–2001 között a korábban mintegy 400 hektárnyi belterületet 319 hektárral növelték. Öt év alatt 80%-kal! Anélkül, hogy a falu egykori vezetői vették volna a fáradságot és kiszámították volna, hogy ez a fejlesztés mekkora terhet ró majd az önkormányzatra. Mi kiszámítottuk. Kiderült, hogy minimum 2 milliárdot kellene a kötelező ellátásokra (óvoda, iskola, egészségügy, stb.) költeni, miközben a megdondolatlan fejlesztésekből alig 130 millió bevétel keletkezett, de ezt nem infrastrukturális fejlesztésekre költötték, hanem egyszerűen elműködték. A 2 milliárd pedig sem akkor, sem most nem áll a rendelkezésre. A magukat falufejlesztőnek és falu-felvirágoztatónak nevezők a falut elszegényedésre és ellátástalanságra ítélték. A sokat emlegetett Pilisszentiván eközben gazdagodott, szépült, noha nem növelte többszáz hektárral a belterületét.

Milyen fejlesztési elképzelésekkel találkozott?

Négy év alatt igazi, komoly, a falu számára hasznot hozó befektetési ötlet fel sem merült. Felröppent néhány idea, például a látvány vízeséses szállodakomplexum 40 hektáron, a foci pályára ingyenes átadása, majd sorházakkal történő beépítése, amelynek ellentételezésére a befektető mindösszesen a Magdolna-völgyi önkormányzati területen épített volna egy másik foci pályát, vagy a Iosephinum mögötti Lótéren és 90 hektáros erdőben elképzelt arborétum, tanösvény, pálya és sok más, meg a Sumlin tetejére tervezett óvoda. Ezeket is elleneztek, mint mindenki más, aki józanul gondolkodik, mert haszon nélküli tájröppentést jelentettek volna. Persze mindenki a falu megváltását ígérte, de közelebbről nézve kiderült, hogy a tervek valójában a falu számára a legtöbb esetben jelentős vagyonszerzés és/vagy értékvesztést és/vagy többletköltséget is okoztak volna.

Mit tart a legfőbb gondnak?

Azt, hogy a faluban nincs igazi összetartás és közösségi élet. Nagyon keveseket érdekel igazán, hogy mit döntenek a fejük felett. Azért mentek rossz útra a dolgok 1990–2002 között, mert nem volt civil kontroll. A legtöbb esetben csak legyintenek, mondván, ez így van országszerte, miért lenne másképpen itt? Attól lehetne másképpen itt és másutt is, ha az emberek tudatosítanák magukban, hogy rajtuk múlik mennyi teret engednek a politikusoknak és a döntéshozóknak. Rászorítják-e őket a törvények és a közösségi érdekek tiszteletben tartására, avagy szabadon engedik őket kényük, kedvük szerint cselekedni? Választás kérdése. Lehet hűvösen távol maradni a közügyektől, de az, aki nem tesz a közösségéért semmit, nem várhatja el, hogy majd valaki más megteszi helyette azt, amit tenni kell. Az erő a közösség együttműködésében rejlik, ha mindenki belead egy kicsit, a végeredmény hatásos és erőteljes lesz. Ennek megteremtése, az emberek és közösségeik közelebb hozása a célom. Jó lenne az is, ha nem azt néznék, hogy ki mondja, hanem azt, hogy annak, amit mond, mi az értelme. Ez már nagy előrelépés volna.

-keres-

Népszavazások Piliscsabán

Két népszavazásra kerül sor Piliscsabán, az első szeptember 24-én a Magdolna-völgy leválásáról, a másikat – a Piliscsaba történelmi tájegységeinek megőrzéséről és továbbra is a faluhoz tartozásáról szólót – az önkormányzati választások napján tartják

Valójában nem ismert, hogy pontosan mi ütötte ki a biztosítékot és miért szándékoznak a magdolna-völgyiek leválni Piliscsabáról. Az sem tudható, hogy milyen elképzelések vannak az újonnan létrehozandó település pontos határaitól, a közigazgatási feladatok megoldásáról. Pedig önálló településként maguknak kell gondoskodniuk ezekről, az óvodáról, az iskoláról, az orvosi ellátásról és egy sereg más dologról. A hírek szerint közigazgatási ügyeiket a leválás után a Pilisjászfaluval intéztetnék. Ezek szerint ezt maguk nem látják megoldhatónak, s ez felveti a kérdést, hogy vajon miért és kinek fontos a leválás, hiszen Pilisjászfalu semmivel sincs jobb helyzetben anyagilag vagy az ügyintézés színvonalát tekintve, mint Piliscsaba.

A Magdolna-völgyben körülbelül 280 szavazásra jogosult lakos él, közülük mintegy 170 lakos írta alá a népszavazást kezdeményező aláírásgyűjtő ívet.

A népszavazásról szóló törvény szerint az ilyen vélemény-

nyilvánító népszavazáson csak az önállóodni szándékozó településrész lakosai vehetnek részt. Függetlenül attól, hogy a népszavazás érvényes és eredményes lesz-e (a szavazásra jogosultak több, mint fele részt vesz és a szavazók több, mint fele igennel szavaz a feltett kérdésre), a képviselő-testület köteles az önkormányzati ügyekkel foglalkozó miniszterhez terjeszteni az ügyet elbírálásra. A végső döntést a kérdésben a köztársasági elnök mondja ki.

A másik népszavazásra az önkormányzati választások napján, a Piliscsabaért Egyesület négy önkormányzati képviselőjének kezdeményezésére kerül majd sor, ebben már a falu egész lakossága részt vehet.

A népszavazás célja annak megakadályozása, hogy Piliscsaba a Magdolna-völgy leválása esetén ne rövidüljön meg, hanem megtarthassa értékes területeit és természeti értékeiket.

A népszavazás elrendeléséről szóló határozatot névszerinti szavazással hagyta jóvá a képviselő-testület a június 28-i ülésén. A népszavazás elrendelését hevesen támadta Grósz József, de Platschek Jenő, Mocsáry Dezső is nemmel szavazott, tehát vélhetően őket nem zavarná, ha ezeket a területeket elcsatolnák a falutól. Gáspár Csaba nem vett részt a szavazásban (bár jelen volt), Hidasiné Nemeskéri Szilvia, Weszelovszky Zoltánné és Sallai Sándorné pedig tartózkodott.

A kérdés – amelyet népszavazás alkalmával a szavazók megválaszolhatnak arról szól, hogy Kanász-berek, a Szabad Földek, a Kis Hrabina, a Nagy Hrabina és a Pinceföldek, valamint a Somlyóhegy (Sumlin) és környéke – vagyis Piliscsaba történelmi tájegységei – továbbra is Piliscsaba közigazgatási területének szerves részei maradjanak, s ennek megfelelően tárgyaljon a mindenkori Piliscsabai Önkormányzat Képviselő-Testülete és a Magdolna-völgy önálló községgé válását kezdeményező és intéző, a leválást előkészítő bizottság.

-VZS-

Készülőben a településfejlesztési koncepció

Mielőtt bármiféle fejlesztési elképzelés az asztalra kerül, jobb helyeken megalkotják a településfejlesztési koncepciót, a fejlődés irányainak és lehetőségeinek meghatározására, továbbá annak érdekében, hogy mindenki tudhassa mikor mire számíthat, a befektetők pedig pontos eligazítást kapjanak a lehetőségekről.

Csizmadia László képviselő nemrégiben előterjesztett egy átfogó, kitűnően átgondolt vitaanyagot az új településfejlesztési koncepcióról, amelyre égető szükség van.

Piliscsabának a 90-es évek elején készült egy koncepciója, mely szerint oktatási központtá kell válnia. Az egyetem ide-települése után oktatási intézmények létrehozása helyett lakópark fejlesztés történt, iskolák, óvodák nélkül. A lakóparkok többségében nem is jelöltek ki elegendő helyet ezekre.

Korábban a „fejlesztések” ötletszerűen ott jöttek létre, ahol a befektetőnek földtulajdona volt, tekintet nélkül arra, hogy az a helyszín mennyire illeszkedett a településképhez.

Az önkormányzat minden egyes belterületbe vont négyzetméterért 53 forintot kapott, viszont ahhoz, hogy a megfelelő infrastruktúrát, iskolai, óvodai, egészségügyi szolgáltatást, stb. megteremthesse, minden egyes négyzetméterre 751 forintot kellett volna költenie, de ez a nagyjából kétféle milliárd forint akkor nem állt és most sem áll rendelkezésre.

Ráadásul a lakóparkok szétszórtsága miatt az odavezető utak közvilágítása, a hótakarítása, síkosságmentesítése, karbantartása sokkal többbe kerül, mint egy normális szerkezettel bíró községben. Bátran kimondható, hogy azoknak, akik ezt a rossz struktúrát létrehozni engedték, fogalmuk sem volt arról hogyan kell egy települést fejleszteni.

Látható, hogy a fejlesztés igen nagy csapda is lehet, ezért csak nagyon jól átgondolt, gazdaságilag megalapozott tervekkel szabad csak foglalkozni, vágynkkal és álmokkal, továbbá a befektetők által erőszakolt, az önkormányzat számára csak többletkiadást jelentő idézőjeles fejlesztésekkel, öncélú gigaprojektekkel nem.

Nagyon fontos ezért, hogy felállítsuk a fontossági sorrendet és megvizsgáljuk, hogy ezt mennyi pénzből lehetne megvalósítani.

Nem szabad megengedni, hogy az időnket és szellemi kapacitásainkat 18 milliárdos, gigatervek körüli értelmetlen vitákkal kössék le, amelyek megvalósítása amúgy erősen kétséges, és, amelynek haszna a falu lakói számára meg éppen-séggel elenyésző.

Az utak, a járdák, az iskola, az óvodák és a szennyvíztelep halaszthatatlan rekonstrukciója és a vízvezetés megoldása igen jelentős előrelépést jelentene, ezeket kellene a sorrend elejére tenni és elhatározni, hogy ezeket a lehető legrövidebb időn belül meg kell valósítani. Addig minden egyéb fejlesztést várakozó listára kellene tenni. Ennek a településfejlesztési koncepcióban is hangsúlyosan meg kell jelennie.

Utak, járdák, vízvezetés

Piliscsaba belterületi útjainak hossza 42 km, ebből aszfaltos (bár meglehetősen rossz állapotban) 25 km. A fennmaradó 17 km földút aszfaltozása nagyjából 400 millió forintba kerülne. A vízvezetéssel, a járdák megépítésével együtt ez kb 600 millió forintból volna megvalósítható. Ahhoz, hogy pályázni lehessen, minimum a 10%-os önrésznek, vagyis 60 millió forintnak rendelkezésre kellene állni.

Oktatási intézmények

Az iskolák és óvodák felújítása, a kapacitás bővítéséhez nagyjából 500 millió forint kellene, önrész 10%, vagyis 50 millió forint.

Szennyvíztelep

Égető probléma, mert a szennyvíztelep azonnali és teljes modernizációra szorul. A szennyvíztelep modernizációjára legalább 100 milliót kellene költeni, önrész 10%, egyenlő 10 millió.

E három fejlesztés pályázati pénzekből történő megvalósításához az önkormányzatnak 120 millió forint forrásra volna szüksége az önrész fedezetére.

Ha valaki veszi a fáradságot és átnézi Piliscsaba költségvetési számainak, arra következtetésre jut, hogy 1 forint hasznos dologra jelenleg 3 forintot fordít az önkormányzat. Ez borzasztóan rossz arány. Érdemes volna átvilágítani a rendszert és megvizsgálni hol lehetne a kiadásokat jelentősen csökkenteni és a bevételeket növelni. Különben az önerő hiányában Piliscsaba teljesen leszakad és kívül marad azokon a fejlesztéseken, amelyek 2007–2013 között Magyarországon lezajlanak majd.

Nem közismert az az összeg, amit az önkormányzat évente elkölt és bevesz. A 2006. évi költségvetés 741 millió bevételrel és 741 millió forint kiadással számol. Ennek nagyjából a felét, 363 milliót maga az önkormányzati működés emészti fel, 258 millióba kerül az iskolák és az óvodák fenntartása, 26 millióba az egészségügyi szolgáltatás és – ha hiszik, ha nem – ebből a 741 millióból mindösszesen kb. 48 millió forint jut felújításra. Fejlesztésre pedig egyetlen fillér sem.

A falu látványos felvirágoztatásához négy, négy és fél milliárd forintra volna szükség. Ennyiből Piliscsaba minden problémáját meg lehetne oldani, és nagyjából öt év alatt valóságos gyöngyszemmé lehetne varázsolni a falut. Pályázati támogatással ezek meg is valósulhatnának, de ehhez évente körülbelül 120–150 millió forintnak kellene rendelkezésre állni az önrész fedezéséhez, továbbá nagyon jó pályázati anyagokat kellene összeállítani, ráadásul térségi szemléletűeket. Ez csak első látásra lehetetlen, kellő ügyességgel, menedzseri szemlélettel, a prioritások betartásával, a Pató Pálok, a mindent

tagadók félreállításával (ne adj isten spórolással!) mindez megvalósítható lenne. Csak politikai akaratra, elszántságra, kitartásra, a faluhoz és lakóihoz való hűségre van szükség.

Biztos vagyok abban, hogy ha a piliscsabaiak azt látják, hogy valóban történik valami és elindul a fejlődés, ők a tervek mögé állnak és támogatásukkal segítik azok megvalósulását. Ne azt keressük, ami elvált, hanem azt, ami összeköt minket. A sötétség korholása helyett, inkább gyújtás gyertyát.

László Erika

Vészhelyzet a szennyvíztelepen

Május 9-én a Környezetvédelmi és Településfejlesztési Bizottság (KTÜB) bejárást tartott a piliscsabai szennyvíztelepen. Ennek során megállapítást nyert, hogy a telepen átfolyó szennyvíz gyakorlatilag tisztítatlanul ömlik a Kenyérmezői patakba. Az ügy előzménye, hogy az elmúlt években folyamatosan érezni lehetett a bűzt a 10-es út mentén, különösen az esti órákban. Az állapotok egyre csak romlottak, a dolog odáig fajult, hogy már Leányvárról is panasz érkezett a patak bűze miatt. A KTÜB novemberi ülésén, sokadszor, tárgyalták a kérdést, de a jelenlévő volt jegyző, dr. Vincze Józsefné szerint az ANTSZ vizsgálódott és mindent rendben lévőnek talált.

De nem csak a bűz okozott problémát, hanem az is, hogy a szennyvíztelep közelében lévő ingatlanokat, kutakat, kerteket számos esetben lepte és lepi el a szennyvíz, különösen esős időben.

Ennek kivizsgálására két évvel ezelőtt a KTÜB felkérte Platschek Jenő képviselőt, akit korábban a szennyvíztelepet koncesszió alapján működtető cég felügyelőbizottságába delegált az önkormányzat. Platschek Jenőnek nem sikerült a bejárást megszerveznie, mert a cég nem volt hajlandó a felügyelőbizottságot összehívni.

A május 9-i bejáráson nyilvánvalóvá vált, hogy a szennyvíztelep a feladat elvégzésére jelenleg teljesen alkalmatlan. Idézzük a szerkezeti terv módosításával megbízott tervezők véleményét a kérdésről:

„Az ANTSZ szennyvíztisztító teleppel és a felszíni vízelvezetéssel kapcsolatos észrevételei információink szerint sajnos helytállóak. A szennyvíztelep 1994-ben az I. ütem, majd 1996-ban a II. ütem a Nairam rendszerű iszapkezelési technológiával épült ki (a technológiát Magyarországon három-négy helyen alkalmazták, de sehol nem vált be ez az olcsó és megbízhatatlan eljárás [a szerk.]). A csatornahálózat fokozatos kiépítésével a telep túlterhelődött, 1200 m³/nap kapacitásra lett eredetileg kiépítve, melyet tovább kellett volna bővíteni. A meglévő technológia nem megfelelő, már teljes leterhelés előtt sem tudta biztosítani a kívánt tisztítási folyamatot. Az üzemeltetővel történt konzultáció értelmében szinte csak mechanikai tisztítás történik, a biológiai tisztítási folyamatot nem tudja működtetni a túlterhelt rendszer, így a telepen átfolyt szennyvíz tisztítatlanul jut a Kenyérmezői patakba. A szennyvíz mennyiségét jelentősen megnöveli a felszínvíz illegális bevezetése a szennyvízcsatorna hálózatba. Ezért szükséges a meglévő telep új biológiai tisztítórendszerének kiépítése. Az Önkormányzatnak halaszthatatlan beruházásként ki kell építeni a megfelelő biológiai tisztítással rendelkező és távlati szennyvízmennyiségre is méretezett, bővített szennyvíztelepet.

A szennyvíztelep megfelelő működése, a technológiai megváltoztatása, telep bővítése alapfeltétele minden további új épület rákötésének, és a belterületbe vont területek beépítésének. Meg kell oldani a telep műtárgyainak zaj- és szagvédelmét (kiemelés a tervezőtől)”.
A bejáráson résztvevők a saját szemükkel láthatták, hogy a településről beérkező vízből csak a különféle nagyobb tárgyak, ruhadarabok kerülnek ki az egyik medencébe, a szenny-

víz – a túlterheltség miatt – ezt követően nem marad elegendő ideig a tároló medencékben ahhoz, hogy a biológiai tisztítás bekövetkezhesék.

Ha a folyamat jól működik, akkor a szennyeződés az iszapban ülepi, amelyet összesajtoltva szállítanak el. Kiderült azonban, hogy a telepen 1999. óta, vagyis hét éve nem történik iszapkezelés!!

A koncessziós üzemeltető cég tulajdonosa elmondta azt is, hogy a telep jelenleg mindössze 500–700 m³/nap kapacitásra képes.

A KTÜB felkért egy független szakértőt, hogy vegyen részt a bejáráson. A szakértő a helyszínen kijelentette, hogy ránézésre is megállapítható, hogy a patakba áramló szennyvíz legkevésbé olyan káros anyagot tartalmaz, amely súlyosan környezetszennyező.

A KTÜB határozatában a szennyvíztelep állapotának szakértői felmérését és az azonnali intézkedések meghozatalát szorgalmazta. A képviselő-testület a legutóbbi ülésén ennek elindításáról döntött.

-VZS-

„Egymást segítve lépést tartani” Megalakult a Pilis Vidéke Szövetség

Magyarországon napjainkban megy végbe hasonló átalakulás, mint amilyen a nyugati társadalmakban az ottani civil szféra térnyeréséhez vezetett. Civil szervezetek tagjai jelennek meg döntéshozásunk legmagasabb szintjein: köztársasági elnöki székben, a parlamentben. A különböző, fejlesztésekre fordítható uniós pénzek elosztásában is egyre többször jutnak szóhoz a civilek.

Az „egymást segítve lépést tartani” igénye hívta létre a Pilis Vidéke Civil Térségfejlesztési Szövetséget is, amely 15 alapító civil tagszervezettel május 30-án tartotta alakuló ülését.

A Pilis Vidéke a mi esetünkben egy kistérség- és régióhatáron átnyúló kistérségi jelöl – Leányfalu, Szigetmonostor-Horány, Pócsmegeyer-Surány, Tahitótfalu, Kisoroszi, Visegrád, Dömös, Pilismarót, Pilisszentlélek, Kesztlőc, Piliscsév, Leányvár, Pilisjászfalu, Timnye, Piliscsaba, Pilisszentiván, Pilisborosjenő, Csobánka, Pilisszántó, Pilisszentkereszt-Dobogókő, Pilisszentlászló és Dunabogdány egybefüggő településcsoport – a zömmel másféle fejlesztési megközelítéseket igénylő agglomerációs jellegű, nagy népsűrűségű városok, nagyközségek nélkül.

A Szövetség létrehozásakor kistérségi helyi szervezetei fogtak össze. Az köt egymáshoz bennünket, hogy mindnyájan jelentős helyismerettel rendelkezünk saját településünkön, és elkötelezett hívei vagyunk községünk/kisvárosunk fejlesztésének. Ha mindezt a tudást és értékrendet osszaadjuk, olyan, szinte kimeríthetetlen forráshoz jutunk, amely bármely fejlesztés nélkülözhetetlen része kell legyen. A célunk éppen az, hogy ezeknek a fejlesztéseknek tudásunkkal, értékrendünkkel valóban tevékeny részesei legyünk, legyen szó akár az uniós LEADER-pályázatról, akár más forrásokra építő projektek tervezéséről és megvalósításáról.

Sokan megkérdőjelezzik a civilek kompetenciáját a fejlesztésekben való részvételben. Tény, hogy nem mi hozzuk a döntéseket, és tény, hogy a szó klasszikus értelmében tökébefektetők sem vagyunk. A projektek levezényléséhez szükséges szakmai felkészültségünk sem egységesen magas színvonalú. Akkor hát, miért volna szükség ránk a döntéshozás, a vállalkozók, a területfejlesztő szakma részéről?

Azért, mert mi, civil társadalom fogjuk a létrejövő fejlesztések előnyeit élvezni, hátrányait elszüntetni. Azért, mert olyan mélységű ismereteink vannak lakóhelyünkéről, amilyen a többi résztvevőnek nincs, nem is lehet. Azért, mert a mi értékalapú megközelítésünk nélkül a fejlesztések nagy része egyre élethetlenebbé tenné környezetünket.

A fentiek alapján elmondható, hogy a Pilis Vidéke Szö-

vetség egyik fő küldetése, hogy tagjain keresztül jó kapcsolatokat ápoljon a fejlesztések többi szereplőjével, bővítse tagsága ismereteit a fejlesztések terén és hatékony részesevé illetve kezdeményezőjévé váljon a helyi és térségi fejlesztéseknek.

Sepselyi Gergely
elnök

Piliscsabáról a Piliscsaba-Garancstető Érdekvédelmi Egyesület és a Piliscsabáért Egyesület csatlakozott a Pilis Vidéke Szövetséghez. Az alakuló ülésen Róbert Nórát, a garancstetői egyesület alelnökét beválasztották a szövetség elnökségébe.

Ügyészségi megrovás Hamis vád – gondatlanságból

A Budapesti Nyomozó Ügyészség *Manek János* polgármestert, *Grósz József (MSZP)*, *Gáspár Csaba (FIDESZ)*, *Hársfalvi Zsolt*, *Platschek Jenő (MSZP)* képviselőket, *Füsti Jánosné*, a szlovák kisebbségi önkormányzat elnökét, valamint *Anyalai Bélát*, a cigány kisebbség korábbi elnökét idén márciusban megrovásban részesítette gondatlanságból elkövetett hamis vád vétsége miatt. Az érintettek a döntés ellen panasszal élhettek.

Az ügy előzménye, hogy a fent nevezettek írásban feljelentést tettek, amelyben azzal vádolták meg Deli Árpádot, hogy Manek János hamisított aláírásával, valamint hamis jegyzői bélyegzővel ellátott meghatalmazást nyújtott be a Budakörményi Földhivatalhoz még 2004. júniusában.

A BRFK III. kerületi rendőrkapitánysága nyomozást rendelt el magánokirat-hamisítás vétsége miatt, a kirendelt írásszakértő azonban azt állapította meg, hogy a kérdéses névaláírás a névtulajdonostól, azaz Manek Jánostól származik, a jegyző pedig úgy nyilatkozott, hogy a jegyzői bélyegző nem hamis.

Az ügy ekkor új fordulatot vett, mert a Budapesti Nyomozó Ügyészség hamis vád ügyben indított nyomozást a fentiek – immáron, mint gyanúsítottak – ellen. A nyomozást lezáró határozatában az Ügyészség megállapította, hogy a fent nevezettek, gondatlanságból ugyan, de elkövették a hamis vád vétségét.

A határozat indoklása szerint a kihallgatás során Manek János elmondta, hogy kizárólag azért tett feljelentést, mert nem emlékezett arra, hogy milyen szövegű meghatalmazást írt alá Deli Árpádnak és az iraton lévő Manek János aláírásról pedig nem tudta eldönteni, hogy az valóban a saját aláírása-e. Elmondta azt is, hogy a képviselőtársaitól azt az információt kapta, hogy a meghatalmazáson található jegyzői szignó és bélyegző eredetisége is vitatott. Ezért úgy gondolta, hogy döntsön egy független hatóság az aláírásáról.

Gáspár Csaba, Hársfalvi Zsolt és Füsti Jánosné a vallomásokban úgy nyilatkoztak, hogy kizárólag azért tettek feljelentést, mert Manek János a meghatalmazásról szóban és írásban is úgy nyilatkozott nekik, hogy az azon olvasható Manek János aláírás nem tőle származik. Anyalai Béla, Platschek Jenő és Grósz József védekezésükben Manek János írásos és szóban tett kijelentésén túl hivatkoztak arra, hogy a jegyzőasszonytól, Vincze Józsefnétől azt az információt kapták, hogy a meghatalmazáson található bélyegzőt nem szokta használni.

Vincze Józsefné tanúvallomásaiban elmondta, hogy a kérdéses bélyegzőt valóban csak a belső szignálásokhoz használta, de ezzel bélyegezte le korábban a meghatalmazást Deli Árpád számára.

Tarthatnánk mulatságosnak is ezt a piliscsabai kis abszurdot, ha a feljelentésről szóló drámai bejelentést nem a PTV nyilvánossága előtt tették volna meg egy testületi ülésen és nem igyekeztek volna minél szélesebb körben híresztelni az okirat-hamisítás teljességgel alaptalan vádját Deli Árpádról.

Az alpolgármester vétlenségének kimondásához majdnem két évig tartó nyomozásra volt szükség, ez sok óra nyomozati munkát és közpénzt emésztett fel.

A feljelentőknek illenék magukban tisztázniuk, hogy vajon miért is gázoltak Deli Árpád becsületébe? Szomorú, de eddig egyikük sem érezte kötelességének, hogy legalább elnézést kérjen tőle ugyanazon széles nyilvánosság előtt, amely előtt megvádolták őt.

-pr-

Névtelen lejárató kampány

Névtelenül nyílt levelet intéztek Markovics András képviselőhöz egy sárga lapon, amely gúnyirat olvasmányának nem elég mulatságos, viszont információi – vélhetően szándékoltan – hamisak, hangvétele pedig egészen alpári. Ez az ismeretlenség homályába menekülő szerzőt is minősíti.

A sárga lapra írt, kusza szövegű és mondanivalójú iromány állításairól megkérdeztük Markovics Andrást. A válasza alább olvashatók.

1. *A képviselő olyan újonnan érkezett vállalkozót támogat, aki természetromboló módon mindenhol tenisz és fallabda pályát épít és ökológiai folyosókat gyűjtogat fel.*

A júniusi közmeghallgatáson jelenlévők hallhatták az elképzelést, mely szerint a vállalkozó a Magdolna-völgyben az önkormányzat tulajdonában lévő 5.4 hektárból 3 hektáron, nagyjából 250 millió forint értékben megépítene az Önkormányzat részére egy füves, egy földes, és egy kézilabda pályát, valamint egy épületet, benne az előírásoknak megfelelő négy öltözővel, két bírói öltözővel, két szertárral, egy orvosi szobával, egy kazánházzal, és egy 170 m²- területű rendezvényteremmel (a hozzá tartozó 100 adagos konyhával), ahol esküvőt és más rendezvényeket lehet tartani. Ennek fejében a fennmaradó 2.4 hektáros területet kéri a tulajdonába átadni. Ott szeretne kialakítani egy Wellness Centrumot, amely tartalmazna 5 fallabda, 6 tenisz pályát, egy 33 méteres felnőt és egy 28 méteres gyermek uszodát, és körbe az 5,4 hektáron görkorcsolya valamint gördeszka pályát. A területet az önkormányzat csak akkor adná át a vállalkozónak, ha az önkormányzat 3 hektárján minden pálya és épület elkészült. Az elképzelést a Piliscsabai Sportegyesület is támogatja. A tárgyalások folynak, jelenleg nyitott kérdés, hogy az önkormányzat tulajdonába kerülő sportcentrum fenntartási költségeit hogyan lehet majd fedezni. A sportcentrum fejlesztésére az önkormányzat pályázatot írt ki, azon bárki előállhatott jobb vagy kedvezőbb ajánlattal.

Az ökológiai folyosó égetéséről annyit, hogy Gáspár Csaba képviselőtársam egy A4-es nagyságú fotót mutatott a testületi ülésen és azt mondta: tessék itt a példa arra, hogy az említett vállalkozó vágja az erdőt. Természetesen másnap felhívtam a vállalkozót és megkérdeztem tőle, hogy mit csinálnak, elmondtam neki a fotó történetét is. Közölte velem, hogy nem Piliscsaba közigazgatási területén irtják az erdőt, hanem Pilisjászfalun a mezőn irtják az akácot, önkormányzati engedéllyel. Felhívtam a képviselőtársamat, hogy tájékoztassam a beszélgetésről erre ő közölte, valóban, hát akkor ehhez nekünk semmi közünk. (Miből lesz a szóbeszéd?)

2. *Markovics András 10 millió helyett 15 millióért, közbeszerzési eljárás nélkül újította fel az orvosi rendelőt, majd onnan 3 millióért elvitte az olajtartályt és az a telephelyén őrzi.*

Az orvosi rendelőt nem újította fel senki, mert nem arról volt szó, hanem az épület akadálymentesítéséről egy 10 milliós, nyertes pályázat segítségével. Az akkor érvényes jogszabályok szerint ez nem érte el azt az összeget, amelynél a közbeszerzési eljárás kötelező lett volna. Helyette kiírtak egy pályázatot, erre a cégem árajánlata 11.048.946 Ft + ÁFA volt. Természetesen volt rá ajánlat más vállalkozótól, a Profi-Vill

Kft-től, annak az összege 13.641.783,-Ft + Áfa volt. Ebből csak a lift ára 7.208.250,-Ft+Áfa összeget tett ki. Rögtön kiszámolható vajon mennyibe került az olajtartály kiemelése és elszállítása, ami állítólag azóta is telephelyemen van. Ennek a dolognak is tessék alaposabban utána járni, mert ez sem igaz. A roma tanoda vezetőjének adtam, hogy vigyék a MÉH telepre és a kapott összeget tartsák meg és fordítsák a gyerekekre. Az olajtartály kiemeléért egy fillért sem kaptam, éppen úgy, mint ahogy a tetőjavításért, a homlokzat javításért, festésért, kerítés mázolásért és a pad elhelyezéséért sem a kertben. Igaz kaptunk visszajelzést az orvosiból, hogy csöpög a csap, amit a Bélik Feri meg is javított. De a számomra az a legfontosabb, hogy a Siló Társasotthon lakói, valamint a mozgássérültek országos szövetségétől érkezett szakemberek nagyon meg voltak elégedve a rampával, a lifttel, és a benti átalakítással is.

3. *Markovics András a telephelyét többszáz négyzetméter közterülettel toldotta meg.*

Telephelyemről már nem az első hír amit hallok és olvasok. Annak idején a területek be lettek kerítve, senki nem mért utána a saját területének. Most amikor az irodánkat építettük, az engedélyek kikérésénél kiderült, hogy a tényleges területünk jóval nagyobb, mint gondoltuk. Így is van rész, ahol a szomszéd kerítése egy méter kilencven centivel beljebb van, de nem foglalkozom vele. A területet, amit megvásároltam, rendben tartom és be is kerítettem.

4. *A pénzügyi bizottság élen töltött másfél éve alatt 300 millió forintot hiány keletkezett.*

A 2004-2005 évben 40-40 millió forinttal nőtt az adóbevétele, nem kell ahhoz pénzügyileg képzettnek lenni, hogy belássa valaki, hogy ingatlanok eladása nélkül vészeltük át a 2004-2005 évet is. Nemhogy csökkent az adóbevétele, hanem emelkedett, olyannyira, hogy sajnos vissza kellett fizetni az állam felé több mint 14 millió forintot, mivel megnőtt az adóerő képességünk.

Igaz, hogy folyószámla-hitelből gazdálkodunk, de erre sem lehet panaszja senkinek, tájékozódni kéne, mert az országban 3200 önkormányzat kínlódik hasonló gondokkal. Kérdezem én, 3200 hozzá nem értő pénzügyi bizottsági elnök van? Jelenleg körülbelül 200 millió forintra volna szükség ahhoz, hogy a költségvetési egyensúly ne csak papíron valósuljon meg. Figyelembe kell venni azt is, hogy az elmúlt négy évben 50%-kal emelkedett a pedagógusok bére, az energia ára is nőtt, stb., de ezekre a kormányzat plusz fedezetet nem biztosított, azaz nekünk kellett kigazdálkodni.

5. *A Piliscsabáért Egyesület támogatásával kiűzött minden vállalkozót a faluból és a környékéről is.*

Érdekesség, hogy korábban az volt a vád, hogy a Piliscsabáért Egyesület és képviselői vállalkozásellenesek, most pedig, amikor a sportcentrum fejlesztésén, a kollégium létrehozásán fáradozom, azt róják fel nekem, hogy együttműködöm egy olyan vállalkozóval, aki ilyen szörnyűségeket, mint kollégium, focipálya, kézilabdapálya, tenispálya, fallabda pálya, stb. kíván létrehozni.

Hogy van ez?

Ha sapka van a fejemen az a baj, ha nincs, az a baj?

De még nagyobb baj az, hogy a sárga cédula elkészítője olyan bátor, hogy még a nevét sem merte adni a fércművéhez. Ezért a sárga lapnak ott a helye ahová való.

A kukában.

-le-

Széthulló összefogás?

Július 8-án, teadélután keretében bontott zászlót a Piliscsaba 2006 Szövetség, amelyet a falubéli hírek szerint azok hozták létre, akik felhagyták az alapító személyek tekintetében homályba burkolózó Összefogás Kört egy – a községiépítők júniusi lapszámában közzétett – írás kapcsán.

A teadélutánon a Piliscsaba 2006 Szövetséget a volt polgármester, Kasza Péter, a volt Közcél Kht-s Bucsánszky Csaba, Grósz József és Platschek Jenő, jelenlegi MSZP-s önkormányzati képviselők, a Magdolna-völgy III. ütemének fejlesztésében érdekelt Kovári Péter, a Sumlin feltörésén lankadatlanul munkálkodó Piller György, valamint Rosta László, Kiss György, Szerneck Zoltán, az ESZK vezetője és dr. Tóth János, a magdolna-völgyi egyesület elnöke képviselték.

Nem tudni, hogy a teadélután központi témájáról miért az "Esztergom vagy Budapest?" témát melegítették föl, hiszen a júniusi közmeghallgatáson ez ügyben a lakossági szempontokat megismerte az Önkormányzat, és a továbbiakról nem született önkormányzati állásfoglalás. Platschek Jenő és Grósz József képviselők ezt pontosan tudhatták, hiszen jelen voltak a közmeghallgatáson. Lehetséges, hogy az új szövetségben kommunikációs zavarok vannak? Vagy netán ürügy kellett a jelenlegi önkormányzat és dr. Deli Árpád elleni ismételt támadásokra?

A teadélután egyébiránt is több kérdést vetett fel, mint amennyit megválaszolt.

A Piliscsabáért 2006 Szövetség kikhez tartozik és van-e mögötte valamilyen szervezet és az kikből áll?

A magdolna-völgy leválását szorgalmazó személyek jelenléte milyen „területfejlesztési” irányt szab a Szövetség törekvéseinek?

A faluban azt pletykálják – és a kiosztott szóróanyag is ezt erősíti –, hogy a szövetség az önkormányzati választásokra készül, és polgármesterjelöltje Kasza Péter lenne. Ha ez igaz, kérdés, hogy a Magdolna-völgy leválását szorgalmazók támogatásával induló Kasza Péter vajon melyik polgármesteri széket célozná meg, a piliscsabait, vagy a jövő embereként a magdolna-völgyit, vagy ad abszurdum esetleg mindkettőt? Az is kérdés, hogy ilyen támogatás mellett mennyiben tudná képviselni a piliscsabaiak érdekeinek és a meglévő közvagyonnak a védelmét? Egy hátsóval két lovat?

A Piliscsaba 2006 Szövetség közleménye szerint a céljuk, hogy „a gondokról nyíltan beszéljünk és együtt keressük a problémákra a megoldást”. Jó lenne ha ezt tennék – ahelyett, hogy vizet prédikálnának és bort innának.

Programfüzetükben, melyet Kasza Péter, Rosta László, Kiss György, Grósz József, Kovári Péter és dr. Palocsai Zoltán jegyzett, többek között ez a mondat áll: „Széthúzás, acsarkodás, folyamatos feljelentések és jogerősen elvesztett perek szegélyezik azt az (önpusztító) utat amelyen ők (mármint: a jelenlegi vezetés) járnak.” Csúsztatás feljelentésnek minősíteni olyan ügyeket, amelyekben az eljárásokat a falu vagyonának, vagyoni jogainak és érdekeinek védelmére és a zilált ügyek rendbetételére kezdeményeztek. A perek – mert bizony van belőlük néhány – azoknak a hibás, sokszor felháborítóan önkormányzatellenes döntéseknek, szerződéseknél a következményei, amelyeket éppenséggel a Kasza Péter, majd lemondása után a korábbi vonalat követő Hárs-völgyi Albert vezette önkormányzat hozott. (Ilyen például az önkormányzatnak át nem adott víziközművek és telkek ügye, a több tízmillió forint kárt okozó szabálytalan pályázati eljárás, stb.)

A széthúzás, az acsarkodás és feljelentés területén élenjárók közül kettő jelenleg a szövetséget gazdagítja a jelenlétével. Így, ha esetleg – mint remélik – a „szövetségi” adják a következő vezetést, vélhetően élvezhetik majd ezek folytatását.

A Piliscsabáért Egyesület Hírlevele

Szerkesztő: László Erika

Postacímünk: 2081 Piliscsaba, Pf. 7.

☎ Telefon/fax: 06-26-373-243 ☎ e-mail: piliscsabaert@t-online.hu ☎ honlap: www.piliscsabaert.net